

aften hele Aaret rundt. Men det vil være dristigt at forudsætte for et Theater, som ogsaa skal frede om et gammelt Repertoire, om Traditionen og i musikalisk Henseende navnlig for Operaens Vedkommende bringe bedre Bærere frem, som ikke altid kunne skaffe fuldt Hus. Det vil være dristigt at forudsætte, at $\frac{7}{8}$ af Theatret skal være fuldt hver Aften, der spilles. Jeg gaar ud fra, hvad jeg kan betegne som ordinær Spilleaestens Indtægt, 0: naar Logerne ere bortabonnerede og hele Huset iøvrigt fuldt udsolgt til sædvanlige Priser. Jeg veed vel, at der fremkommer andre Tal ved forhøiede Priser, men det forekommer mig, at man nærmest maa gaa ud fra de ordinære. Endelig forlanger man fortvinsvis Indskrænkning i Udgifterne af ubestemt Omfang. Ja, det kan være meget hensigtsmæssigt at forlange denne store Udgiftspost indskrænket; men det forekommer mig dog, at man saa først skylber at undersøge, om denne Udgiftspost kan indskrænkes. Og nu stiller det sig tilfølgende saaledes, at af alle Theatrets Udgiftsposter er denne den, som det for Dieblivet er aldeles umuligt at søge indskrænket, idet dette ikke kan ske. Grunden dertil ligger ikke fjern. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, hvad der ogsaa er nævnt idag, at det ved Theaterloven er forudsat, at det ældre Theaters Maskineri skulde overføres i det ny. Men det blev der ikke Noget af. Man kan beklage det og sige det var en Feil og badle det saa meget, man vil, men man kan ikke med Billighed lægge Ansvar paa den Administration, der for Dieblivet staa i Spidsen for Theatret. Man kan dog ikke sige til Theatret: Den Ting har ikke kunnet lade sig indrette, men desuagtet skal du dog lide derunder. Naar det nu er godtgjort, at man i Stebet for at bruge de ældre Dekorationer, har maattet anskaffe Alt fra fuldstændig Ny, naar det fremgaar af Anmærkninger, at man f. Ex. har maattet anskaffe 50 fuldstændige Dekorationer ifjor med en Udgift af 120,196 Kr. og med en Gjennemsnitsudgift af 2,400 Kr. pr. Stykke, og man kan sige sig selv, at dette Forhold med Nødvendighed maa fortsættes, fordi maan har faaet et nyt Maskineri, saa forekommer det mig ubilligt at sige, at denne Udgift skal indskrænkes; thi det er netop af de Udgifter, som ikke kunne indskrænkes, disse saakaldte Udgifter af ubestemt Omfang. Jeg tror nok, at man paa den anden Side kan sige, at der er en Mulighed for, at det hele økonomiske Forhold efterhaanden kan forbedres, idet Theaterindtægten er gaaet meget betydelig op. Medens den i det gamle Theater var c. 1,983 Kr. det sidste Spilleaar, kalkulerer Administrationen den nu til 2,650 Kr. Altsaa naar man er kommen ind paa det Normale og har faaet et fuldstændigere Materiel, saa der ikke vedblivende behøves overordentlige Anskaffelser, tror jeg ogsaa, at der kan ventes en Forbedring i Stillingen. Men man maa rigtignok ikke her se bort fra, at Aftenud-

giften er steget ganske overordentlig, og der er et enkelt Punkt paa Theatrets Budget, som rigtignok ser mærkværdigt ud, naar der til Udgift til Brændsel, Belysning og Rengjøring kalkuleres ikke mindre end 64,764 Kr., som er over 250 Kr. for hver Aften. Jeg skal bemærke, at ifjor var Udgiften endnu højere. Den var oprindeligt regnet til 42,000 Kr., men den blev over 67,000 Kr. for de 207 Spilleaftener, medens man som sagt nu regner den med ca. 250 Spilleaftener til 64,764 Kr. Jeg maa altsaa formode, at Udgifterne paa dette Punkt ere bragte Noget ned; men jeg skal ikke negte, at det vilde være meget ønskeligt, om de kunde nedbringes endnu mere, ffjøndt man naturligvis paa den anden Side maa paastjønne, at hele Indretningen, Ventilationen, Belysningen m. v. er saa god som overhovedet muligt. Det er klart nok, at en saadan daglig tilbagevendende Udgift er af de temmelig besværlige. For saa vidt der altsaa er stigende Udgifter i den Retning, vil dette modvirke en Forbedring i Status; men jeg finder dog, at Forhøielsen af Aftenindtægten, der er anslaaet til omtrent 667 Kr. mere end i det gamle Theater, er glædelig. Naar man kommer under normale Forhold, og Udgifterne af ubestemt Omfang kunne væsentlig indskrænkes, tror jeg, man vil kunne nyde med et mindre Tilskud og endda holde det nogenlunde gaaende. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at med Hensyn til Indtægterne maa det jo ogsaa tages noget i Betragtning, at den høitærede Minister er begyndt at gaa en Vej, som jeg ikke har hørt Nogen udtale sig imod, nemlig at give de saakaldte Forestillinger til nedsatte Priser; hvorved Theatret nu er blevet mere tilgængeligt for en Almenehed, som ikke før har havt saa let Adgang til det. Naturligvis maa det skorte paa Indtægter, naar man vil give Forestillinger til billige Priser, men jeg kan meget godt være enig i, at det er smukt at forsøge det, og hvis det lykkes, at fortsætte paa den Vej, men det kræver ganske vist, ligesom saa mange andre Ting, et nogenlunde rigeligt Statstilskud til Theatret. Man kan jo ikke noksom ønske den ærede Minister, at det maa lykkes ham at tilveiebringe en fast og byggt Administration ved Theatret og Enhed i Administrationen. Jeg skal ikke gjøre mig til Tolk for alle de mange Klager, der summe fra mange Sider baade udenfor og i denne Sal, fordi jeg tror, at naar en Institution er kommen til at staa mislig i enkelte Retninger, blive Alle tilbøielige til at falde over den og stille store Forbringere. Jeg tror ikke, at der er Grund til saadanne Klager i nogen væsentlig Grad; jeg tror, at den nuværende Administration udretter, hvad den kan under de tilstedeværende Forhold, men det kan ikke negtes — (Afbyrdelse) fordi der staa Noget i Bladene behøver jeg jo ikke at underskrive det — det kan ikke negtes, at, som den hele Stilling er, er der Opfordring til i høj Grad at have sin